

Mærk velsignelsen ved at ihukomme og forny pagterne gennem deltagelse i nadveren og tempelbesøg. Når I gør det, er det et udtryk for kærlighed og viser villighed til at være Kristi sande tilhængere. Det gør jer egnede til at modtage alle de lovede velsignelser.

Til de, der ikke er medlemmer af vores kirke, opfordrer jeg til at udøve tro, omvende jer og gøre jer egnede til at tage imod dåbspagten i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Ved at gøre det, viser I jeres kærlighed til vor himmelske Fader og jeres villighed til at følge Kristus.

Jeg bærer vidnesbyrd om, at vi er lykkeligere, når vi følger lærdommene i Jesu Kristi evangelium. Når vi stræber efter at følge ham, kommer himlens velsignelser til os. Jeg ved, at hans løfter bliver opfyldt, når vi indgår og holder pagter og bliver Kristi sande tilhængere. Jeg vidner om hans store kærlighed til os hver især, og det gør jeg i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Moses 7:62.
2. Joh 8:12.
3. Es 53:5.
4. 2 Kor 12:7.
5. Se 1 Ne 1:20.
6. Se Ruth 1:16.
7. Se 1 Mos 39:7-9.
8. Se Joh 21:15-19.
9. Se Joh 13:35.
10. Alma 27:27.
11. Moro 10:33.
12. Se *Kirkens præsidenteres lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 43; se også Spencer W. Kimball, »Be Ye Therefore Perfect«, foredrag på Salt Lake Institute of Religion, 10. jan. 1975: »Vi aflagde løfter, højtidelige løfter, i himlen, før vi kom til denne verden ... Vi har indgået pagter. Vi indgik dem, før vi accepterede vore vilkår her på jorden.«
13. Se 2 Ne 31:5-7.
14. Abr 2:11. Se også John A. Widtsoe, »Temple Worship«, foredrag, Assembly Hall, Salt Lake City, 12. okt. 1920, s. 10: »Pagten giver liv til sandhed og muliggør velsignelserne, der belønner alle dem, der bruger deres viden på passende vis.«
15. Se L&P 90:24.
16. Se fx 3 Ne 18:7-11.

Ældste Kent F. Richards
De Halvfjerds

Forsoningen kan helbrede al smerte

Vores store personlige udfordring her på jorden er at blive »en hellig ved Herren Jesu Kristi forsoning«.

Som kirurg konstaterede jeg, at emnet smerte fyldte en betydelig del af min arbejdstid. Af nødvendighed påførte jeg kirurgisk smerte næsten dagligt – og derefter brugte jeg en stor del af min indsats på at kontrollere og lindre den.

Jeg har overvejet smertens formål. Ingen af os er fritaget for at gennemgå smerte. Jeg har set mennesker håndtere den meget forskelligt. Nogle vender sig fra Gud i vrede, og andre tillader deres lidelser at bringe dem tættere til Gud.

Jeg har ligesom jer oplevet smerte. Smerte er en målestok for helbredelsesprocessen. Den lærer os ofte tålmodighed. Måske er det derfor, vi bruger ordet *patient*, når vi henviser til de syge (red. tålmodighed hedder *patience* på engelsk).

Ældste Orson F. Whitney har skrevet: »Ingen smerte, som vi lider, ingen prøvelse, som vi bliver udsat for, er spildt. Det bidrager til vores uddannelse, til udviklingen af egen-skaber som tålmodighed, tro, mod og ydmyghed. Det er ved sorg og smerte, slid og trængsel, at vi tilegner os den uddannelse, vi kommer her for at få.«¹

Ældste Robert D. Hales sagde:

»Smerte gør én så ydmyg, at man får mulighed for at gøre sig overvejelser. Det er en oplevelse, som jeg er taknemlig for at have fået ...

Jeg fandt ud af, at den fysiske smerte og kroppens heling efter en større operation meget påfaldende svarer til den åndelige smerte og sjælens heling i omvendelsesprocessen.«²

Mange af vore lidelser er vi ikke nødvendigvis selv skyld i. Uventede begivenheder, modstridende eller skuffende omstændigheder, forstyrrende sygdomme og selv død omgiver os og trænger ind i vores jordiske tilværelse. Derudover kan vi lide som følge af andres handlinger.³ Lehi bemærkede at Jakob havde »lidt ... megen sorg på grund af [sine] brødrers voldsomhed«. Modgang er en del af vor himmelske Faders plan for lykke. Vi kommer alle ud for nok til at gøre os bekendt med vor Faders kærlighed og vores behov for Frelserens hjælp.

Frelseren er ikke en tavs tilskuer. Han er personligt og uendeligt bekendt med den smerte, vi står overfor.

»Han lider alle menneskers smerter, ja, hver eneste levende skabnings smerter, både mænds, kvinders og børns.«⁵

»Lad os ... med frimodighed [træde] frem for nådens trone, for at vi kan få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid.«⁶

Nogle gange er vi i smertens dyb fristet til at spørge: »Er der ikke balsam i Gilead, er der ingen læge der?«⁷ Jeg vidner om, at svaret er, jo, der er en læge. Jesu Kristi forsoning er gældende for alle jordelivets betingelser og formål.

Der er en anden form for smerte, som vi *er* ansvarlige for. Åndelig smerte lægger sig dybt i vores sjæl og kan føles uudslukkelig, ja, selv som at blive martret med »uudsigelig rædsel,« som Alma beskrev det.⁸ Det kommer af vore syndige handlinger og mangel på omvendelse. Også for denne smerte er der en kur, der er universel og absolut. Den kommer fra Faderen gennem Sønnen, og den omfatter enhver af os, der er villig til at gøre alt det, der er nødvendigt for omvendelse. Kristus sagde: »Vil I nu ikke vende tilbage til mig ... og blive omvendt, så jeg kan helbrede jer?«⁹

Kristus belærte:

»Og min Fader sendte mig, så jeg kunne blive løftet op på korset, så jeg, *efter* at jeg var blevet løftet op på korset, kunne drage alle mennesker til mig ...

derfor vil jeg i overensstemmelse med Faderens *magt* drage alle mennesker til mig.«¹⁰

Måske er hans mest betydningsfulde opgave det vedvarende arbejde med hver af os, eftersom han løfter, velsigner, styrker, opretholder, vejleder og tilgiver os enkeltvis.

Som Nefi så i et syn, var en stor del af Kristi jordiske virke helliget velsignelse og helbredelse af syge, der led alle slags sygdomme – fysisk, følelsesmæssigt og åndeligt. »Og jeg så mængder af folk, som var syge, og som var plaget af alle slags sygdomme

... Og de blev helbredt ved Guds lams kraft.«¹¹

Alma profeterede ligeledes: »Han skal gå omkring og lide smerter og trængsler og fristelser af enhver art, og ... han vil påtage sig sit folks smerter og sygdomme ...

så *hans* indre kan fyldes med barmhjertighed ... så *han*, hvad angår kødet, kan vide, hvorledes han kan bistå sit folk, hvad angår deres skrøbeligheder.«¹²

En nat, da jeg lå i en hospitalsseng, denne gang som patient og ikke som læge, læste jeg disse vers igen og igen. Jeg grundede: »Hvordan blev det gjort? For hvem? Hvilke kvalifikationskrav stilles der? Er det som ved tilgivelse af synd? Skal vi gøre os fortjent til hans kærlighed og hjælp?« Idet jeg grundede, begyndte jeg at forstå, at Kristus, i løbet af sit jordiske liv, *valgte* at gennemgå smerter og trængsel for at kunne forstå os. Måske har vi også brug for at opleve livet i dets fulde omfang for at kunne forstå ham og vores evige formål.¹³

Præsident Henry B. Eyring forklarede: »Det vil trøste os, når vi lidende må vente på Frelserens lovede hjælp,

hvormed han af erfaring ved, hvordan han helbreder og hjælper os ... Og tro på den kraft giver os tålmodighed, når vi beder, arbejder og venter på hjælp. Han kunne have lært, hvordan man hjælper os ved blot at få åbenbaring, men han *valgte at lære ved personlig erfaring*.«¹⁴

Jeg følte »hans kærligheds omfavnende arme«¹⁵ den nat. Tårer vædede min pude i taknemlighed. Senere, mens jeg læste i Matthæus om Kristi jordiske virke, gjorde jeg en anden opdagelse: »Da det blev aften, bragte de mange ... hen til ham, og han ... helbredte *alle* de syge.«¹⁶ Han helbredte *alle*, der kom til ham. Ingen blev vist bort.

Ældste Dallin H. Oaks har sagt: »Helbredende velsignelser kommer på mange måder, og er alle tilpasset vore individuelle behov af ham, som kender os bedst og elsker os højest. Somme tider lindrer en »helbredelse« vores sygdom eller letter vore byrder. Men somme tider bliver vi »helbredt« ved at modtage styrke eller forståelse eller tålmodighed til at bære de byrder, som bliver lagt på vore skuldre.«¹⁷ Alle, der kommer, kan blive »favnet i

Guayaquil i Ecuador

Jesu arme«. ¹⁸ Alle sjæle kan helbredes ved hans magt. Al smerte kan lindres. I ham kan vi »finde hvile for [vore] sjæle«. ¹⁹ Vore umiddelbare omstændigheder ændrer sig måske ikke øjeblikkeligt, men vores smerte, bekymring, lidelse og frygt kan blive opslugt i hans fred og helbredende balsam.

Jeg har bemærket, at børn ofte mere naturligt finder sig i smerte og lidelser. De holder stille ud i ydmyghed og sagtomdighed. Jeg har følt en smuk, behagelig ånd omgive disse små.

Trettenårige Sherrie gennemgik en 14 timer lang operation for en svulst på sin rygmarv. Da hun kom til bevidsthed på intensivafdelingen, sagde hun: »Far, tante Cheryl er her ... og ... bedstefar Norman ... og bedstemor Brown ... er her. Og far, hvem er det, der står ved siden af dig? ... Han ligner dig, bare højere ... Han siger, han er din bror Jimmy.« Hendes onkel Jimmy døde i en alder af tretten år af cystisk fibrose.

»I næsten en time ... beskrev Sherrie sine besøgende, alle afdøde familiemedlemmer. Derpå faldt hun udmattet i søvn.«

Senere fortalte hun sin far: »Far, alle børnene her på intensivafdelingen har engle, der hjælper dem.« ²⁰

Frelseren har til os alle sagt:

»Se, I er små børn, og I kan ikke bære alt nu; I må vokse i nåde og i kundskab om sandheden.

Frygt ikke, små børn, for I er mine ...

Derfor er jeg midt iblandt jer, og jeg er den gode hyrde.« ²¹

Vores store personlige udfordring her på jorden er at blive »en hellig ved Herren Jesu Kristi forsoning«. ²² Det er muligvis den smerte, du og jeg gennemgår, hvor denne proces måles i størst grad. I ekstreme situationer kan vi blive som børn i vores hjerte, vi ydmyger os og »beder, arbejder og

venter.« ²³ tålmodigt på at blive helbredt på krop og sjæl. Som Job, kommer vi, når vi er blevet lutret af vore prøvelser, »ud som guld«. ²⁴

Jeg bærer vidnesbyrd om, at han er vor Forløser, vor ven og vor Talsmand, den store læge, den store helbreder. I ham kan vi finde fred og trøst i og fra vore smerter og synder, hvis vi blot vil komme til ham med ydmygt hjerte. Hans »nåde er tilstrækkelig«. ²⁵ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Orson F. Whitney citeret i Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle*, 1972, s. 98.
2. Robert D. Hales, »Helbredelse af sjæl og krop«, *Liahona*, jan. 1999, s. 19.
3. Se Alma 31:31, 33.
4. 2 Ne 2:1.
5. 2 Ne 9:21.
6. Hebr 4:16. Paulus lærte os, at se hen til Frelseren som et eksempel på at håndtere »modstand fra syndere, for at [vi] ikke skal blive trætte og miste modet« (Hebr 12:3).

7. Jer 8:22.
8. Alma 36:14.
9. 3 Ne 9:13.
10. 3 Ne 27:14-15; fremhævelse tilføjet.
11. 1 Ne 11:31.
12. Alma 7:11-12; fremhævelse tilføjet.
13. Se John Taylor, *Mediation and Atonement*, 1882, s. 97. Præsident Taylor skriver om en »pagt«, der blev indgået mellem Faderen og Sønnen i det førjordiske råd for at fuldende den forsonende forløsning af menneskeheden. Kristi frivillige lidelse i livet var ud over lidelsen i Getsemane have og på korset (se Mosi 3:5-8).
14. Henry B. Eyring, »Modgang«, *Liahona*, maj 2009, s. 24.
15. Se L&P 6:20.
16. Matt 8:16; fremhævelse tilføjet.
17. Dallin H. Oaks, »Han helbreder dem, der bærer tunge byrder«, *Liahona*, nov. 2006, s. 7-8.
18. Morm 5:11.
19. Matt 11:29.
20. Se Michael R. Morris, »Sherrie's Shield of Faith«, *Ensign*, juni 1995, s. 46.
21. L&P 50:40-41, 44.
22. Mosi 3:19.
23. Henry B. Eyring, *Liahona*, maj 2009, s. 24.
24. Job 23:10.
25. 2 Kor 12:9; se også Eter 12:26-27; L&P 18:31.